

FEDEZD FEL A FÉRFIAK ÉLETCÉLJÁT!

FÉRJEK ÉS APÁK

Derek Prince

HUSBANDS & FATHERS

Rediscover The Creator's Purpose For Men

Originally published in English under the title: Husbands & Fathers,
ISBN: 1-85240-273-3. Copyright © 2000 by Derek Prince Ministries–International.
All rights reserved.
Derek Prince Ministries–International, P.O. Box 19501, Charlotte, North Carolina,
28219-9501 U.S.A.

Hungarian translation is published by permission of Derek Prince Ministries –
International. P.O.Box 19501, Charlotte, North Carolina, 28219–9501 USA.
All rights reserved. Copyright © 2017 Derek Prince Ministries–International.

A fordítás és a kiadás a Derek Prince Ministries előzetes engedélyével történt.
A könyv semmilyen része nem sokszorosítható, továbbítható, elektronikusan,
vagy mechanikusan, ebbe beleértve a fénymásolást, szkennelést, vagy bármilyen
adathordozón való tárolást – a Kiadó előzetes írásbeli engedélye nélkül.

Fordította: Horváth Zita

Tördelés, tipográfia, borító: Budai Zsolt

Olvasószerkesztés, korrektúra: Budainé Rőczei Erika, Malikné Budai Bettina,
Németh Dorina

Kiadásért felel: Budainé Rőczei Erika

Nyomdai munkák: Kapitális Nyomdaipari Kft., Debrecen

ISBN: 978-963-89749-9-0

All rights reserved – Minden jog fenntartva.

A Szerző a könyvben alapvetően a New King James Version (NKJV) idézeteit használja. A könyv magyarra fordítása során a bibliai idézeteket - a Szerzőhöz igazodva - az angol fordításból vettük át, fordítottuk magyarra (igazítva a magyar Károli féle bibliafordításhoz, mai helyesírással és nyelvezettel). Amennyiben a Szerző más fordításokat is használt, pl. New American Standard Bible (NASB), New International Version (NIV) és az eredeti verzióban is jelölve volt, az aktuális idézetek, versek után rövidítve (NASB, NIV, stb.) mi is jelöltük.

A szövegben, ill. a bibliaidézetekbe a hangsúlyok, dőlt betűvel jelölve a Szerzőtől származnak, megjegyzései pedig szögletes [] zárójelben szerepelnek.

A könyv szellemi üzenetének pontosabb visszaadása érdekében az angol szövegben és ígeidézetekben előforduló „Holy Spirit”, „Spirit” és „spiritual” szavakat, mindenhol a „Szent Szellem”, „Szellem” és „szellemi” kifejezésekkel adtuk vissza.

Magyarországon kiadja a Logos Nemzetközi Kapcsolatok Alapítvány és a Derek Prince Ministries – Magyarország, 2017.
Bővebb információért kérjük, látogasson el a honlapunkra!
www.derekprince.hu.

TARTALOM

ELŐSZÓ	5
1. RÉSZ + SZEMÉLYES TAPASZTALATAIM	7
HOGYAN LETTEM APA?.....	8
2. RÉSZ + FÉRJEK	17
A HÁZASSÁG SZÖVETSÉG	18
A FÉRJ SZEREPE	31
A FELESÉG SZEREPE.....	42
A HIÁNYZÓ ÖSSZETEVŐ	51
A HARMONIKUS HÁZASSÁG SZELLEMI TEKINTÉLYE	61
3. RÉSZ + APÁK.....	71
ISTEN VÉGSŐ, LEGFŐBB KIJELENTÉSE	72
AZ APA MINT PAP	87
AZ APA MINT PRÓFÉTA	100
AZ APA MINT KIRÁLY.....	114
KÉT APA	124
AMIKOR AZ APÁK ELBUKTAK	129
TALÁN TE IS ELBUKTÁL?.....	144
VAN LEHETŐSÉG A SIKERRE.....	155
SZELLEMI ATYASÁG	165
HOL VANNAK A SZELLEMI ATYÁK?	182
REMÉNYSÉG AZ APÁTLANOKNAK	193
A SZERZŐRŐL.....	207
DEREK PRINCE KÖNYVEI	209
LOGOS FŐISKOLA ISMERTETŐJE.....	222

ELŐSZÓ

Az emberek hallják, amit mondasz, de abból tanulnak igazán, amilyen te magad vagy. Ez különösen igaz, amikor Derek Prince-t olvasod vagy hallgatod. Ő az egész életét viszi bele a munkájába, és ettől csak mindnyájan jobbra válunk.

Derek egy olyan könyvet írt, amit nemcsak az apáknak, önmaguknak kell elolvasniuk, hanem fel kell olvasniuk az egész családjuk előtt!

Isten áldja meg őt, amiért az Ige – férfiakra vonatkozó – igazságát elérhetővé tette mindannyiunk számára.

Dr. Edwin Louis Cole,
a Christian Men's Network alapítója és elnöke

I. RÉSZ

**+ SZEMÉLYES
TAPASZTALATAIM**

1. fejezet

HOGYAN LETTEM APA?

Visszatekintve gyermekkoromra és életem korai szakaszára, magam is megdöbbenek, hogy ezt a könyvet írom.

Apaság? Akkoriban úgy tűnt nagyon kevés dolog tud alkalmassá tenni egy ilyen – erőmet meghaladó – feladatra.

Brit katonai családban születtem egyedüli gyermekként, testvérek nélkül. Minden férfi rokonom, akit csak ismertem, a brit hadsereg tisztjeként szolgált.

Kilencéves koromban – illendően tweedöltönybe és keménykalapba öltöztetve – elküldtek egy magániskolába. Onnan Etonba kerültem, majd Cambrigde-be, a nagyhírű King's College-ba.

Tizenöt esztendőn át különböző internátusokba jártam, és így évente három hónapnál többet sohasem töltöttem otthon, a családdal.

A cambridge-i öt év lezárása képen egy disszertációt írtam „The Evolution of Plato’s Method of Definition”¹ címmel. Majd ezt követően a Kings College oktatói-vezetői testületének tagjává választottak.

Tanulmányaim ezen évei alatt soha nem volt női tanárom. Cambridge-ben volt ugyan néhány barátnőm, de a női természet belső működése továbbra is rejtély maradt számomra – egy olyan titok, aminek a megfejtése nem érdekelt különösebben!

A második világháború durván félbeszakította mindazt, ami egy eseménytelen pályának ígérkezett egy neves egyetem kizárólagos és kifinomult légkörében. Amikor megérkezett a katonai behívóm, nem a fegyveres szolgálatot választottam: a Brit Királyi Hadsereg egészségügyi alakulatánál vállaltam szerepet. A hadseregben úgy döntöttem, hogy tudományos pályámat az általam pusztán filozófiai műnek tekintett Biblia tanulmányozásával folytatom. Sok helyen nehéznek találtam a megértését, de elhatároztam, hogy végigolvasom Mózes első könyvétől a Jelenésekig, mert akkor olyan helyzetben leszek, hogy hiteles véleményt alkothatok róla.

Mintegy kilenc hónap múltán – valahol Jób könyvénél – váratlanul találkoztam a Biblia szerzőjével, aki Jézus Krisztus személyén keresztül jelentette ki magát nekem.

Ez a személyes találkozás gyökeresen és maradandóan megváltoztatta életem útját.

¹ Derek Prince Cambridge-ben filozófiai tanulmányokat is folytatott, és azon belül elsősorban Platón munkásságára specializálódott. Értekezésének címe magyarul: Platón osztályozási módszerének fejlődése. (Fordító megjegyzése.)

Voltaképpen visszaemlékeztem, hogy maga Platón azt vallotta, miszerint „nincs szavunk Istentől”, holott a Biblia világosan kijelenti magáról, hogy pontosan az: Isten Igéje, Isten szava. Minél többet tanulmányoztam és alkalmaztam a Szentírást a mindennapokban, annál szilárdabb meggyőződésemmé vált, hogy állítása igaz: valóban ez Isten kinyilatkoztatása Önmagáról az ember számára.

Röviddel ezután a hadsereg a Közel-Keletre küldött. Miután három évet töltöttem Egyiptom, Líbia és Szudán sivatagjaiban, majd Jeruzsálembe helyeztek. Ott találkoztam és ott házasodtam össze egy dán tanárnővel, Lydia Christensennel.

Lydia sikeres tanári pályának örvendett Dánia állami iskolarendszerében, amikor Isten arra indította, hogy mindent maga mögött hagyva utazzon Jeruzsálembe. Ő pedig – az Úr vezetését követve – otthont nyitott elárvult gyermekek számára a városban.

Amikor összeházasodtunk, magával hozott nyolc árva lányt, akiket örökbe fogadott és így az anyjuk lett, és akik iránt attól kezdve én vállaltam az apaság felelősségét. E lányok közül hat zsidó volt, egy arab, egy pedig angol. Életkoruk háromtól tizennyolc évig terjedt.

Családi hátteremből – testvérek nélküli fiúgyermek létemre – egyszer csak olyan helyzetbe kerültem, ahol én lettem az *egyedüli felelős férfi* tíz nő (Lydia, a nyolc lánya és az arab szolgálólány, Dzsamila) iránt. Új kapcsolatunkban mindnyájunknak megannyi kiigazítást kellett tennünk.

Volt olyan idő, amikor túl súlyosnak éreztem a magamra vállalt felelősséget. Kétségtelenül Lydia is azon töprengett időnként, hogy helyesen döntött-e, amikor hozzám jött. Valahogy azonban Isten szeretete és kegyelme mindig átszűrte minket.

A kapcsolatunkkal együtt járó változtatásokon túl sok külső nyomással is szembe kellett néznünk. Házasságunk első két évében belekeveredtünk az Izrael államát megalakító harcokba. Ez idő alatt kétszer kellett az éjszaka közepén elmenekülnünk otthonunkból, hogy mentsük az életünket. Soha többé nem tudtunk visszatérni egyik házunkba sem.

A négy idősebb lányt elválasztották tőlünk, ám Isten rajtunk tartotta a kezét, és egyesítve családukat újból összehozott bennünket Angliában.

Később, miután a két legifjabb kivételével minden lány felnőtt, Lydia és én öt évet töltöttünk Kenyában, ahol egy afrikai tanárokat képző főiskola igazgatójaként szolgáltam. Ekkortájt fogadtuk örökbe kilencedik gyermekünket, egy afrikai kislányt. Az édesanyja belehalt a szülésbe, a csecsemőt pedig elhagyatva találták egy kunyhó sárból tapasztott padlóján.

Három évvel azt követően, hogy az Úr hazahívta Lydiát, én elvettem második feleségemet, Ruth-ot.

Húsz évig voltunk házasok, mígnem az ő hazaköltözésére is sor került. Ruth három további örökbe fogadott gyermekkel szaporította családukat. Ők mind zsidók voltak.

Most tehát pontosan egy tucat emberrel állok apa-gyermek kapcsolatban!

Meleg, barátságos természete hamar megkedveltette Ruth-ot a családom többi tagjával. Különleges adminisztrációs és szerkesztési képességekkel rendelkezett, melyek csodálatosan kiegészítették saját bibliatanítói szolgálatomat. Húszéves házasságunk alatt a szolgálatom olyan erőteljesen kiterjedt, amiről nem is álmodtam volna. A nyomtatott könyvek, a hanganyagok és videofilmek, a rádiós és televíziós adások együttes eszközeivel bibliatanításaim minden földrészre eljutottak, még a Déli-sarkvidékre is. Irodám alkalmazottai szerint anyagainkat ma már elküldjük minden országba, ahova az Egyesült Államok postája kézbesít, és egy részüket hatvan idegen nyelvre fordítottuk le.

Családunk folyamatosan olyan ütemben növekszik, amivel nehéz lépést tartani. A házasságok és születések eredményezte gyarapodást beleértve jelenleg összesen 150 főt számlál!

Jó néhány országban laknak családtagjaink: Izraelben, Nagy-Britanniában, Kanadában, az Egyesült Államokban és Ausztráliában. Egy ennyire szétszórtnan élő óriási famíliában lehetetlen, hogy olyan szoros kapcsolatot tartsunk egymással, mint szeretnénk. Mindazonáltal még mindig úgy érezzük, hogy *egy család vagyunk*.

Egyáltalán nem voltam tökéletes férj vagy apa, de a családi életem egészében véve boldog és sikeres volt, amiért Istennek adok minden dicsóséget.

Az apaság által számos leckét megtanultam, és hitem szerint Isten azt akarja, hogy megosszam őket e könyvben.

Visszagondolok azonban a szolgálatom egy bizonyos szakaszára, amikor veszélyesen közel kerültem ahhoz, hogy elhibázzam Isten nagyszerű tervét a házasságomra és a családomra vonatkozóan.

Akkoriban állandóan összejövetelről összejövetelre, konferenciáról konferenciára utaztam, hatalmas tömegeknek prédikáltam, és jó visszajelzést kaptam az emberektől. Egy konferencia egyik estéjén a következő megjegyzést hallottam egy másik előadótól: „A szakértő egy aktatáskás férfi, távol az otthonától.” E szavak nyílként járták át a szívemet.

Hát ez találóan jellemez – gondoltam magamban. – Egy aktatáskás férfi vagyok távol az otthonomtól. Mindenki szakértőnek tart. De mi történik valójában a családomban?

Isten egy teljességgel újfajta kihívást helyezett elémm: mindenekfelett *először* is férjként és apaként kell sikeresnek lennem, *mielőtt* más minőségben az lehetnék.

Így a saját motivációim elemzésével kezdtem. Miért töltöttem olyan sok időt utazással? Mi ösztönzött annyira, hogy megjelenjek azokon az összejöveteleken?

Megdöbbsentem, mert fokozatosan felismertem az erőteljes személyes ambíció jelenlétét a motivációimban. Élveztem a pódiumon állni egy nagy létszámú hallgatóság előtt. Nagy örömet leltem „felkent” prédikátori hírnevemben.

Nyilvános szolgálatban eltöltött éveimre visszapillantva felismertem, hogy néhanapján jobban törődtem igehirdetői tekintélyemmel, mint Lydia bizonyos személyes és érzelmi szükségleteivel.

Alkalmanként jobban foglalkoztatott a saját szolgálói sikerem a családom jóléténél. Isten kegyelméből nem robbant ki komoly válság az otthonunkban. Igazából a családom időnként hűségesebb volt hozzám, mint ahogy én azt megérdemeltem. Ma szüntelenül hálát adok Istennek mindnyájukért! Emellett apránként beláttam, hogy sok férfi életében súlyos problémát jelent a *személyes becsvágy* a családi élet rovására. Vannak, akiket sikeresnek tekintenek, és ők maguk is annak tartják magukat. Ám a mélyen bennük gyökerező önközpontúság visszatartja őket, hogy bensőséges, őszinte közösségben legyenek hozzátartozóikkal, pedig ez a gyümölcsöző kapcsolatok lényege a családon belül.

Talán nincs egyértelmű válság, vagy nem vetődik fel a házasság felbomlásának gondolata, az otthon viszont mégsem nyújt semmiféle biztonságot és beteljesülést, amire a családtagoknak szükségük lenne. Sok esetben az apának annyi kötelezettsége van az otthonán kívül, hogy közben tudatában sincs annak, hogy cserbenhagyja a családját.

Arra a következtetésre jutottam, hogy napjaink kultúrájában számos férfinak kell szembenéznie ezzel a kérdéssel. Lehet, hogy különféle területeken eredményesek – bankigazgatóként, orvosként, ügyvédként, számítógépes szakemberként vagy éppen a golfpályán.

Talán még keresztény szolgálóként is. Ám a saját otthonukban csődöt mondtak.

Arra akarok célozni, hogy jól boldogulni bármilyen minőségben, de kudarcot vallani férjként vagy apaként Isten szemében bukást jelent. Semmilyen más eredmény nem kárpótol ezért a balsikerért.

Gyakran kijelentem, hogy a mai társadalom első számú problémája a kötelességmulasztó férfi – az, aki megbukott két fő feladatát tekintve: *férjként és apaként*.

Mindenféle könyvet elolvashatsz a témában, de addig nem építhetsz fel egy igazán sikeres családot, míg meg nem érted e két kulcsszerepet: a férjét és az apáét. Ezek képezik azt a nélkülözhetetlen alapot, melyre egy valóban boldog és harmonikus család épülhet – Isten által.

Könyvemben az a célom, hogy egyszerű, gyakorlati módon bemutassam, *mit jelent* sikeres férjnek és sikeres apának lenni. Onnan pedig továbbléphetsz, hogy valódi eredményt érj el az élet számtalan területének egyikén. Mindenekelőtt azonban a hozzád legközelebb állóknak leszel áldás – a feleségednek és a gyermekeidnek.

2. RÉSZ

+ FÉRJEK

2. fejezet

A HÁZASSÁG SZÖVETSÉG

A férjekről szóló mondanivalóm megalapozásaként először a házasságról fogok beszélni, mert csak a házasság révén lesz egy férfiből férj.

A következő három legfontosabb tartós kapcsolat áll az emberek rendelkezésére:

1. A hívő kapcsolata Istennel
2. A házastársak közötti kapcsolat
3. A hívők kapcsolata egymással

A gyermekek, vagyis a férfi és felesége közötti *szövetség gyümölcsei* ebből adódóan annak a szövetségnek a hatókörén belül vannak, melyet a szüleik Isten előtt kötöttek.

E kapcsolatok mindegyike a szövetségen alapul, ami az elkötelezettség Bibliában ábrázolt legünnepélyesebb és legkötöttebb formája. Szövetség nélkül egyetlen maradandó kapcsolat sem építhető bibliai alapelvek szerint.

A házasság szövetség. A Szentírásban két fő igeszakasz szemlélteti ezt. Az első igeszakaszban láthatjuk a bölcsesség szabadító erejét.

„... megszabadít téged az erkölcstelen asszonytól,
a csábítótól, aki az ő beszédével hízelkedik,
aki elhagyja az ő ifjúságának társát,
és az ő Istenének szövetségéről elfelejtkezik.”

Példabeszédek 2,16-17

Az Ige megállapítja, hogy a férjéhez hűtlen asszony elfeledi és megszegi a szövetséget, amit az adott férfival – Isten előtt kötött. A házasság tehát egy Isten *előtt* szerzett szövetség – egy férfi és egy nő között.

Figyelmeztetésként az Úr a Malakiás könyvében szintén a házasság szövetségi jellegére utal. Az izraeliták így panaszkodtak: *Folyton imádkozunk. Mindig a templomban vagyunk. Akkor miért nem válaszolsz nekünk, Istenünk?*

Az Úr válaszul ezt a feleletet adta nekik:

„... azt mondjátok: Miért?

Azért, mert az Úr tett bizonyosságot közted
és a te ifjúságod felesége közt,
akivel te áruló módon, hűtlenül bántál,
holott társad és szövetséges feleséged!”

Malakiás 2,14

Isten azokhoz a férfiekhez szól itt, akik „áruló” módon bánnak a feleségükkel – mai nyelvhasználattal élve: megcsalják őket. *Nem számít, milyen gyakran imádkozol, vagy mennyi időt töltesz a templomban. Ha nem vagy hű a feleségeddel kötött szövetségedhez, akkor nem hallgatom meg az imáidat* – mondja.

Az Örökkévaló kijelenti, hogy az ilyen férfiak megtörik a szövetséget.

Tehát mind a férfiak, mind a nők esetében a házassági elkötelezettséggel szemben elkövetett hűtlenség a szövetség megtörését jelenti. Ennél fogva a házasságtörés sokkal komolyabb bűn, mint a paráznaság. A paráznaság – két nem házasság közötti erkölcstelenség – bűn ugyan, ami megszegi a törvényt, de nem töri meg a szövetséget. A házasságtörés ellenben olyan erkölcstelenség, amely pontosan ezt teszi, és ezért sokkal súlyosabb az ítélete.

A szövetség titka

A szövetség Isten titkainak egyike, aminek bibliai értelmét isteni kinyilatkoztatás nélkül senki sem értheti meg. Egyedül Isten tehet minket képessé arra, hogy a Szentírásból felismerjük, mi a szövetség. A zsoltáros így fogalmazza meg:

„Az Úr titka az Őt félőkkel van, és megmutatja nekik az Ő szövetségét.”

Zsoltárok 25,14

A szövetség tehát Isten titkainak egyike, amit csak az Őt félőknek tár fel. Az istenfélő emberek azok, akik megérthetik, és így szövetségre léphetnek.

Az Efézus 5,22-31-ben Pál kijelenti, hogy a házassági kapcsolat egy férfi és a felesége között Krisztus és az Egyház kapcsolatának mintája, képe. A 32. versben hozzáteszi: „Felette nagy titok ez”² – más szóval: „Ez a titok óriási.”

Meg kell értenünk a *titok* szó sajátos jelentését, mivel Pál az említett ígérésben ezt használja.

Az akkori embereknek úgynevezett misztérium-vallásaik voltak. Ezek a vallások kizárólag azoknak biztosítottak különleges titkokat, akik végigmentek a beavatási szertartás féltve őrzött folyamatán. Ha valaki nem volt beavatva, nem tudhatta meg a titkaikat. Ezért amikor Pál titokként ábrázolja a házasságot, arra utal, hogy egyedül akkor ismerhetjük meg annak valódi természetét, ha végigmentünk a beavatás megfelelő folyamatán. Erre az eseményre akkor kerül sor, amikor a házasságkötési szertartás alkalmával egy férfi és egy nő szövetségre lép Istennel és egymással. Csak akkor kezdhetik felfedezni a házasság igazi mivoltát, amikor hajlandóak vállalni ezt a szövetségi elkötelezettséget. Azok a párok, akik nem akarják betölteni e feltételt, megtapasztalhatják a házasság jogi és fizikai vonatkozását, de annak valódi természete zárva marad előttük, vagyis még mindig rejtély és titok.

² Erről a titokról többet olvashatsz a Szerző „Isten Gyülekezetének Újrafelfedezése” c. könyve „A hatodik Kép: A Menyasszony” fejezetében. (Kiadó megjegyzése.)

Jusson eszünkbe az is, hogy a házasság nem pusztán egy emberi szintű társadalmi szerződés. Eredetileg és elsődlegesen egy bibliai fogalom. Ahhoz, hogy behatoljunk a házasság titkába, először meg kell értenünk, mit ért a Biblia „szövetség” alatt. Ennélfogva hasznosnak ígérkezik, hogy röviden áttanulmányozzuk azokat az alapelveket, melyek a Biblia valamennyi szövetségére érvényesek.

A szövetség alapelvei

Három egymást követő szentírási részből – a Zsoltárok könyve, a Zsidókhoz írt levél és Mózes első könyve alapján – fogjuk megvizsgálni Isten kijelentését a szövetségről.

A következő igeszakasz a Zsoltárokból feltárja, hogy milyen emberekkel szerez szövetséget Isten:

„Hívja [az Úr] az egeket onnan felül, és a földet,
hogy megítélje népét: Gyűjtsétek elém
kegyeseimet [szentjeimet], akik áldozattal kötnek
velem szövetséget!”

Zsoltárok 50,4-5

Kik Isten kegyesei, kik az Ő szentjei?

A Biblia szerint azok, akik áldozattal kötnek vele szövetséget. Minden szövetségnek áldozaton kell alapulnia.

Héberül valójában inkább úgy mondanánk, hogy *vágjuk* a szövetséget, mint *kötjük*. Ez a szókép egy éles késre és vérontásra utal további emlékeztetőül, hogy a szövetség áldozatot kíván, az áldozat pedig vérontást: egy letett életet.

A Zsidó levél 9,16-17-ben az író megfogalmazza, hogy a testamentum, vagyis a végrendelet csak akkor lép életbe, amikor a végrendelkező meghal. A „végrendelet”-nek fordított görög szó a *diathéké*, aminek jelentése *szövetség*. Ez egy általános, gyakran használt kifejezés. Ha így fordítjuk, ezek az ígék egy igen lényeges igazságra mutatnak rá a szövetség gondolata kapcsán:

„Ahol szövetség van, szükséges, hogy
bekövetkezzék annak halála, aki azt kötötte.
*A szövetség ugyanis csak az emberek halálával
érvényes. Különben pedig soha nem jogerős addig,
amíg él az, aki kötötte.*”

Zsidó levél 9,16-17 NASB

Amikor szövetséget szerzel, valójában a saját halálos ítéletedet írod alá! Ez egy ünnepélyes esemény: a végső elköteleződés.

A szövetségi kapcsolat kibontakozását láthatjuk Ábrahám életében. Az Úr és Ábrahám egy csodálatos és egyedi kapcsolatban álltak egymással.

Egy éjszaka az Úr megmutatta, hogy neki adja örökségül Kánaán földjét. „Miről tudhatom meg, hogy öröklöm azt?” – érdeklődött Ábrahám (1 Mózes 15,8).

Isten válaszképpen *szövetségre* lépett vele. Isten végső elköteleződése minden ügyben a szövetség. Ha Ő szövetséget kötött, akkor már semmi mást nem kell tennie.

E szövetségkötéskor az Úr egy – a Közel-Keleten akkoriban szokásos – gyakorlatra utasította Ábrahámot; mégpedig arra, hogy öljön meg bizonyos áldozati állatokat, majd vágja ketté a testüket és helyezze el a darabokat egymással szemben, némi távolságot hagyva közöttük.

Ezután a szövetségre lépő felek mindegyike átment a darabok között. A Szentírás nem említi, mikor haladt át közöttük Ábrahám, de azt bemutatja, ahogyan Isten ezt megtette:

„És mikor a nap lement és sötétség lett,
íme, egy füstölgő kemence és tüzes fáklya,
mely *általment* a húsdarabok között.”

1 Mózes 15,17

Az Úr tüzes fáklyaként haladt végig az áldozatok darabjai között. A Zsidó levél 12,29 kijelentése arra emlékeztet bennünket, hogy „a mi Istenünk megemésztő tűz.”

Mit jelent átmenni az áldozat darabjai között?

Azt, hogy ha már köztük áthaladtál, és közben láttad azokat az áldozati holttesteket, kijelented: *Ez az én halálom volt. Mostantól fogva meghalok önmagamnak, és azért élek, akivel szövetségben vagyok.* Ábrahám ekkor lemondott az életéről, hogy ezután szövetségben éljen Istennel. Tartsd azonban szem előtt azt, hogy Isten ugyanezt tette meg ő érte!

A szövetségben minden egyes fél igényt támaszthat arra, ami a másik tulajdona. Tehát később e szövetség alapján mondta az Úr Ábrahámnak gyakorlatilag azt, hogy „a fiadat akarom, Izsákot, az egyetlenedet, akit szeretsz. Áldozd fel nekem azon a helyen, amit mutatok neked.” (1 Mózés 22,2)

Ábrahám megtartotta a szövetséget. Se nem ellenkezett, se nem késlekedett. Így reagált: *Rendben van, Istenem. Itt vagyok. Elmegyek, és elvégzem az áldozatot.*

Másnap kora reggel pedig útra kelt a kijelölt helyre. Épp a legutolsó pillanatban, amikor Ábrahám felemelte a kezét, hogy beleüsse a kést fia testébe, az Úr így szólt hozzá: „Jól van, Ábrahám. Nem kell megtenned. Most már tudom, hogy istenfélő vagy, mivel nem tagadtad meg tőlem az egyetlen fiadat.”

Ez a szövetség!

Ezzel azonban még nincs vége a történetnek. Csaknem kétezer évvel később az Úr pedig így szólhatott: *Ábrahámnak és utódainak áldozatra van szükségük. Kizárólag egyetlen személy felel meg ennek: a Fiam. Ábrahám nekem adta a fiát. Most rajtam a sor, hogy odaadjam érte az Én Fiamat.*

Ez volt a Mórija hegyén szerzett szövetség másik fele. Isten, az Atya az általa vállalt szövetségi elkötelezettség beteljesítésekor, odaadta Fiát, Jézust végső és mindenre elegendő bűnázdozatként a Golgotán.

Ennek fényében az emberi történelem az Isten és népe közötti szövetség kibontakozása. Ezért nem hangsúlyozhatjuk eléggé a szövetség jelentőségét és ünnepélyességét.